

Як позбутися від образи?

Перш за все треба собі усвідомити, що наше життя - це школа, а все, що нам попускає Господь - скорботи, спокуси - це уроки, вони необхідні, щоб виробити в собі терпіння, смиренність, позбутися гордині, образи. І Господь, коли попускає їх нам, дивиться, як ми себе поведемо: образимося або збережемо мир в душі. А чому нас ображають? Значить, ми заслужили, чимось згрішили...

Для того, щоб не було ні образи, ні роздратування, щоб душа в Бога заспокоїлася, треба дуже багато перетерпіти від ближніх - і паплюження, і образи, і всякого роду неприємності. Це треба вміти зустріти, так, щоб не огризатись у бік кривдника. Не треба говорити дошкульні слова, намагаючись вколоти, якщо вас образили. Просто подумайте про себе: "Це мені Господь дав можливість зміцнитися в терпінні, щоб душа заспокоїлася". І душа наша заспокоїться. А якщо ми почнемо: "А що це він на мене обмовляє, бреше, ображає? Мене! .." І підемо в рознос. Це дух сатани живе в людині.

Ніколи не заспокоїмося, якщо не навчимося терпіти. Станемо істеричними. Якщо нас хтось образив, скривдив, не треба збирати інформацію для атаки у відповідь, не треба добувати в різних куточках "компромат" на цю людину: "Ось, він такий і такий ..."; не треба

вчікувати зручного моменту, щоб вилити йому на голову ці помії. Християнин, якщо дізнався, що про нього хтось погано говорить, повинен відразу змирити себе: "Господи, Твоя воля! По гріхам мені так і треба! Нічого страшного, переживемо. Все перемелеться, перетреться!" Треба себе виховувати. А то хтось щось сказав, і ми не можемо заспокоїтися доти, поки не висловимо ближньому все, що думаємо про нього. А ці "думки" нам на вухо шепоче сатана, а ми за ним повторюємо і несемо всякий бруд. Християнин повинен бути миротворцем, всім нести тільки мир

і любов. Ніякої гидоти - ні образи, ні роздратування - не повинно бути в людині. Чому ж сумуємо? Не від святості, звичайно! Тому сумуємо, що багато дуримо, багато в голову беремо, бачимо тільки гріхи ближнього, а своїх не помічаємо. Перебираємо та аналізуємо чужі гріхи, а від марнослів'я, від осуду благодать Божа відходить від людини, і вона стає подібною безсловесним створінням. І тут вже від людини всього можна очікувати. Така душа ніколи не отримає миру і спокою. Християнин, якщо бачить навколо якісь недоліки, намагається все покрити любов'ю. Нікому не розповідає, бруд нікуди не розносить. Він згладжує і покриває чужі гріхи для того, щоб людина не озлоблювалась, а виправлялась. Сказано у святих отців: "Покрий гріх брата твого, і Господь твої покриє". А є такий сорт людей, які, якщо щось помітять, відразу це намагаються рознести по інших людях, по іншим душам. Людина в цей час себе підносить: "Яка я мудра! Все знаю і так не роблю". А це є неохайність душі. Така душа є брудною. Християни так себе не ведуть. Вони не бачать чужих гріхів, принаймні докладають до цього зусиль. Господь сказав: "Для чистих все чисте" (Тит. 1, 15), а брудному - все брудно.

Як вести себе, коли скривдять?

Коли нас образять, треба відразу ж згадати, що це не людина нас образила, а злий дух, який діє через цю людину. І тому не можна в відповідь ображатися, гніватися. А що ж треба робити? Підійти до ікон, покласти кілька земних поклонів, зрадіти і сказати: "Господи, дякую Тобі, що Ти дав мені такий урок для мого смирення, для очищення моєї душі від гріхів". Якось Оптинський старець Нікон отримав листа з образами і лайкою. У старця промайнула думка: "А хто це міг написати? Від кого лист?" Але він тут же взяв себе в руки: "Нікон, це не твоя справа, не треба допитуватися, хто написав. Якщо Господь попустив, значить, так треба. значить, є у тебе гріхи, за які треба потерпіти". Якщо людина так себе налаштує, у нього все в житті встане на свої місця. А то є такі "християни", які так можуть

образитися, що починають обурюватися, галасувати, а потім перестають розмовляти і можуть тиждень, а то і місяць мовчати - таїти зло і образу. Буває, що і треба зробити людині зауваження, щось підказати, але в цьому випадку треба завжди пам'ятати слова премудрого Соломона: "Викрий розумного - він тебе полюбить, не викривай божевільного - він тебе зненавидить".

Один старець-священнослужитель писав про себе: "Я - як пс. Буває, псу скажуть: "Геть звідси! "- він і відійде подалі; відійде і сидить - чекає, як далі себе господар поведе. А якщо господар знову покличе: "Ну-ка, йди сюди! "- він знову хвостиком завияв і з любов'ю до господаря підбігає, не пам'ятає зла. Коли мене хтось лає, жене, я відходжу від нього. Але якщо людина приходить до мене і кається, просить вибачення, я знову з любов'ю її приймаю і не ображаюся. Я тільки радий, що вона прийшла до мене і покалася".

*«Про віру і спасіння. Питання та відповіді»
Архимандрит Амвросій (Юрасов)*

З проповіді Блаженнішого Онуфрія, митрополита Київського і всієї України

«Господь дійсно переміг смерть і як Переможець показав нам приклад, як ми повинні ставитися до своїх славних справ. Навіть якщо ми зробимо щось велике, славне, то ми завжди повинні триматися простоти і смиренності. Тому що Господь переміг смерть і увійшов в Єрусалим, як переможець на лагідному і смиренному віслюку», - зазначив Предстоятель Української Православної Церкви.

Архіпастир наголосив, що кожна людина в тій чи іншій мірі наділена талантами від Бога і дуже часто, віддаючи честь цьому таланту, люди хвалять того, хто його носить.

«У цьому випадку ми повинні згадувати про єрусалимського осла, якому стелили одяг і гілки під ноги, коли він ніс Спасителя. Одяг та гілки стелили осла під ноги, але віслюк не запишався», - сказав Блаженніший Митрополит Онуфрій.

Предстоятель закликав ніколи не забувати, що які б таланти ми не мали, цими здібностями нас обдарував Господь і це Він заслуговує слави і почесей.

«Одному начальнику в день народження принесли дуже багато квітів, і друзі йому кажуть: «Дивись, як багато тобі квітів поприносили, як тебе поважають». А начальник показує на крісло і каже: «Це крісло моє поважають, а не мене». Ось такі розсудливі люди є серед нас», - сказав Блаженніший Митрополит Онуфрій.

Завдячуючи Господу за перемогу над смертю, за Його страждання і звільнення людства від вічної погібелі, по слову Архіпастиря, потрібно звернути увагу на той приклад лагідності і смиренності, який Він дав нам, в'їхавши в Єрусалим на віслюку, а не на колісниці або білому коні.

«Нехай Господь допомагає нам, дорого браття і сестри, в смиренні і простоті проводити своє земне життя. Не треба боятися смирення і простоти, вони дають людині силу. Гордість же забирає у людини все, вводить його в туман божевілля, коли тільки він сам себе вважає хорошим, та більше ніхто його не вважає таким. Краще себе вважати гіршим, але щоб тебе інші люди вважали хорошим, ніж ти один себе вважаєш хорошим, а всі решта тебе вважають за ніщо. Ми повинні триматися смирення і простоти - це той шлях, який Господь любить і який веде людину до вічного життя на Небі у Христі Ісусі Господі нашому», - завершив проповідь Блаженніший Митрополит Онуфрій.

